

Ольга Кошляк поповнює національний колорит

власним мистецтвом вишивки

Коли за покритою памороззю швидкою неквапливо в мелодійному танку кружляє перший сніг, вкриваючи білою скатертиною натруджену за рік землю, а в грубці палахкотить вогонь і всі головні господарські клопоти вже позаду, приходиться час, щоб узятися за голку й творити на полотні красу, схожу на ту, що за вікном творить сама природа. Ось у такій обстановці найчастіше свої зимові вечори проводить рукодільниця з Короста Ольга КОШЛЯК, яка прагне надовго закарбувати в пам'яті справжні витвори давньої та сучасної вишивки. Улюбленій справі віддається сповна, через це її роботи йдуть до людей від самісінького денця серця, маючи неабиякий успіх.

Після закінчення місцевої одиннадцятирічки виявила бажання освоїти професію вишивальниці ручної та машинної вишивки в Грицівському вищому художньо-професійному училищі № 19, що на Хмельниччині. А вже ще в шкільні роки найбільше влюбилася в уроки малювання та трудового навчання. У навчальному закладі перейняла все те, що могли дати викладачі з обраної професії. Усю науку старанно занотувувала й втілювала на практиці. Уже невдовзі її роботи належно оцінили, і декотрі знаходили собі місце за кордоном, особливо вишиті мережкою, білим по білому. Проте закінчити заклад не судилося. Захворіла мама Ольги, тож потрібен був догляд, а часто

тільки - це дуже вартісно. Прийняла рішення на користь рідної людини й полишила навчання, аби допомогти ненці одужати. Минуло трохи часу, і 1997 рік став для дівчини долею, адже тоді вийшла заміж за коханого Віктора й лелека приніс у сімейне гніздечко двійку діточок: старшого Дмитра, який нині є студентом Сарненського ВПУ № 22, і молодшу Вікторію – ученицю Сарненського районного ліцею «Лідер». Бігли роки, діти росли.

3 стор.

Ольга Кошляк поповнює національний колорит

власним мистецтвом вишивки

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

Донька почала співати в місцевому зразковому аматорському фольклорно-автентичному колективі «Мазурки», тож час від часу потрібен був сценічний одяг. Купувати досить дорого, тому Ольга й пригадала свою улюблену справу – вишивання. Віднайшла студентські конспекти, що зберігає досі, й почала раз по раз поринати голкою в полотно. Особливо її приваблювала робота мережкою, що відразу знайшла безліч шанувальників. До того ж, першою в селі стала вишивати цією складною технікою, бо тільки її виконують за точним розрахунком ниток на тканині. А ще називають прозорою вишивкою, тому що зроблена на місці висмикнутих (вирізаних) ниток. Як мовить сама рукодільниця: «Це робота дуже складна, тож найменша помилка - і вишивка стає деформованою. Однак мережки надають творчості витонченості й вишуканості».

З розповіді Ольги Кошляк вдалося дізнатися, що ніколи не користувалася й не збирається брати на озброєння зразки вишивки з газет чи журналів. А часто скомпоновує свою роботу з кількох і навіть кільканадцятьох узорів. Коли подобається якийсь, то олівцем перемальовує на папір, а згодом удосконалює, урізноманітнює й переносить усе на тканину за допомогою голки та різнобарвних ниток. У працях найчастіше використовує мережку-прутик, мережку-ляхівку, качалочкову лиштву, косу-лиштву, солов'їні вічка, курячий брід, зерновий вивід та інші. Часто на домашні уроки вишивки до неї приходять досить маститі майстрині в селі, які перевагу надають в основному роботі хрестиком і гладдю. Але вже є дві послідовниці, які перейняли науку вишивки мережкою. Часто просять допомоги

мами, які дітям хочуть зробити приємний сюрприз – подарувати власноруч вишиту сорочку чи блузку.

Витворами Ольги Кошляк давно хизуються в багатьох містах України, зокрема Києві, Львові, Вінниці й інших населених пунктах. А вже дарує родичам, друзям, кумам... І жодної не продала за гроші, хоча цікавилася вартістю декілька літ тому й була вражена, бо подібні ручні роботи вже давно перетнули межу в п'ять тисяч гривень. Неодноразово її вишитий одяг просять на різні сільські виставки, урочисті події, зокрема школярі беруть фотографуватись на випускний вечір чи інші шкільні традиційні свята. А минулого тижня жителька Короста провела майстер-клас на уроці трудового навчання в Сарненському районному ліцеї «Лідер», де презентувала свої шедевральні вироби, ознайомила з історією вишивки та з учнями створювала новий орнамент на тканині. Багато з них застосовували таке навчання вперше на практиці й були приємно вражені власними творіннями.

За двадцять два роки вишивальницької праці з рук майстрині вийшло безліч виробів: серветок, рушників, наволочок, дитячих, чоловічих і жіночих сорочок, блуз, суконь, котрі виготовлені не тільки прозоро-розрахунковою технікою, а й хрестиком, бісером, що надає одягу й іншим речам своєрідності й неповторності, відчуття істинної краси. А ще Ольга Кошляк намагається зберегти давні народні традиції вишивки, поєднуючи їх із сучасними тенденціями, різноманітністю композиційних кольорів, і прагне зацементувати їх в історії сьогодення й саме цим видом трудової діяльності намагається доторкнутися до непам'ятних часів мистецтва вишивки, що існувало на території сучасної України.

Василь ТИТЕЧКО.

Фото на 1-й стор. автора.